

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: Grand Ave. Cleveland, O.

Krisztus feltámadásának bizonyossága.

C. H. Spurgeonról.

Legelőször is tekintsük meg **Urunk feltámadásának bizonyosságát**. Gyakran állítottuk már azt és most újból azt mondjuk, hogy a történelem terén egy tény nincs jobban bizonyulva, mint a Jézus Krisztusnak halálból való feltámadása. A tényeknek azon sokasága, mely minden embertől mint történetileg elfogadott tekintetik, tizedrészben sines oly biztosan kinyilvánulva, mint épen ezen tény. Ezt nem tagadhatja senki, aki csak hajlandó felbarátja bizonyosságtételének csak a legesekélyebb fontosságot is tulajdonítani, hogy Jézus, ki a kereszten meghalt és az Arimathiai József sírjába eltemetett, a halálból határozottan feltámadott.

Figyeljétek meg csak, midőn ezen személyiség a házban megjelent annak első jele, hogy ez valóban az Ur Jézus, az Ő beszédje volt: a tanítványok legelőször a hallás bizonyosságát nyerték, Ő ugyanazon beszédet gyako-

rolta. Nem tüntette Ő fel magát azonnal, midőn beszélt. Ő sohasem volt néma és egész természetes, hogy a nagy tanító és barát azonnal követőit üdvözölte, a kiktől olyan fájdalmas uton s módon lett elválasztva. Első hangjai azon felbátorító szavakat hívhatták vissza, melyekkel utolsó beszédjét bezárta. Ők megismerhették azon kedves hangzású szavakat. — Gondolom, hogy annak hangja és szabálya édes és mennyei melódiával gazdag volt. Tökéletes hang, csakis a tökéletes embernek adatott. Annak már pusztá hangja füleiken át teljes meggyőződést sugározthatott szíveikbe, örömhévvél, hogy ha a hitetlenségben megfagyva nem lettek volna. „Soha ember nem szólott, mint ez az ember”. Már csak beszédjéről felismerhették volna őtet. Ugy a hangok, mint szinte a beszéd formája, a Názárethi Jézus beszéd sajátossága volt.

Mit Urunk mondott egészen és teljesen az

Ő szokott módja szerint mondotta azt; az az Ő előbbi beszédjéből egy darab volt. Az utolsó hangok között, melyek még a tanítványok füleibe hangzottak, ott voltak eme szavak: „Békességet hagyok néktek, amiaz én békességemet adom néktek, nem úgy adom én néktek mint a világ adja” és mostan határozottan ugyan aijnak kellett lenni, a melyekkel a vigasztaló üdvözlét, vagy köszöntést megkezdte: „Békesség néktek”. Az Ur úgy nézett ki és úgy cselekedett, mint a kinek magának békessége van és másoknak is óhajt osztogatni. A hang, melylyel a békét kimondotta, alkalmas volt arra, hogy azt létre is hozza. Ő békeszerető és béke adó volt és ezen jelek őket teljes meggyőződéshez hozhatták, hogy Ő benne drága Előljárójukat felismerjék.

Nem gondolják-e, hogy az is közelebb vitte őket a meggyőződéshez, mikor elkezdte őket dorgálni és pedig oly gyengéden, hogy senki más Ő kivüle azt nem tehette volna úgy? Mily nyájas volt a hangja, midőn mondá: „Miért háborodtatok meg és miért jönnek olyan gondolatok szívetekbe?” Urunk szemre hányásai vigaszteljesek voltak egy szokatlan alakban. Avagy ez alkalommal tett szemrehányásai nem emlékezetbe hozhatták-e a Galileai tengeren egy alkalommal tanítványaihoz intézett kérdést, midőn hozzájuk így szólott: „Mit féltetek őh kicsiny hitűek? Avagy nem gondolhattak-e arra, mikor hozzájuk közeledett a víz felületén és ők gondolták valami kísértetnek lenni, így félelmökben kiáltoztak. Ő pedig e szavakkal szólt hozzájuk: „Bátorságosok legyetek, én vagyok, ne féljete!” Határozottan emlékezhettek volna ők mindezekre és bizonyosak lehettek volna a felől, hogy ez az ő Uruk, hogy ha lelkök gyászba borulva nem lett volna. Urunk hibáikat soha el nem hallgatta, hanem rendre utasította őket. Soha tévedéseket el nem nézte, azon hamis elhíző hajlammal, mely a bünt elűri saját kényelméért, hanem hű igazi szeretettel felmutatta hibáikat; és mostan is, midőn őket hasonló módon megintette, látniok kellett, hogy Ő nem más, mint az Ő Uruk. Ah! mily lassan hal ki a hitetlenség.

Midőn Jézus végül elkezdett velők beszélni Mózesről, a Prófétákról és a Zsoltárokból, az nagyon kedves volt előttök. Ekkor inthetett volna a tizenegy tanítvány egymásnak, vagy sughatta volna egyik a másiknak: „Az Ur ez!” Jézus, élete végső napjaiban folyton csak az írásokra hivatkozott, melyek Ő benne teljesül-

tek és ezen összejöveteleknél is ismételte előbbi tanait. Ez határozottan nem más, mint az, ki mindenkor Atyja akaratát hirdette és folyton csak a szent lelket dicsőítette, ki által a szentírások az embereknek kiszolgáltattak. Így adott az Ur hangjával épen úgy mint szövegével világos jeleket önmagáról, hogy Ő maga van jelen, aki csak hirtelen e kis gyülekezetet meglátogatta.

Óhajtánám figyelmeteket arra irányítani, hogy ezen bizonyosság annál jobb volt, mivel ők látszólag ugyanazon emberek maradtak, a kik azelőtt voltak. „Megrémültek és elálmélkodtak, állitván, hogy valami lelket látnának”, e szerint épen azt tették, a mit annak előtte sok idővel a galileai tengeren tettek, mikor a vízen hozzájuk közelgett. Az Ur halála és megjelenése közötti időben semmi változás nem történt velők, vagy rajtuk. Még nem történt arra nézve semmi, hogy ők az ilyen gondolatból kimeneküljenek. A Szentlélek még nem adatott, azért mindazon nagy események, melyekről az utolsó vacsora alkalmával hallottak, ugyszinte a melyeket a Gethsemáné kertben és a kereszt alatt szemléltek, nem gyakorolhattak teljes hatást rajtuk: még mindig gyermekiesek és hitetlenek voltak. Tehát ugyanazon emberek, ugyanazon személyre tekintenek és rendes helyzetökben vannak; ez egy erős bizonyítéka az ő drága Uruk megismerésének. Nem a lelkesedéstől ragadtattak el és nem a rajongástól lettek a magasba emelve; még csak a Szentlélektől sem emeltettek valami rendkívüli helyzetbe, hanem még épen olyan rest szíviük és félelmesek, mint a melynek mindenkor voltak. Hogy ha meggyőződtek arról, hogy az Ur Jézus feltámadt a halálból, bizonyosak lehettek a felől, hogy annak úgy kell lennie. Hogy ha kimentek a feltámadást hirdetni és azért még életüket is készek voltak áldozni, bizonyosak lehettek abban, hogy bizonyágtételük igaz, mert ők nem olyan fajta emberek, kik magokat megesalni hagyják. — Napjainkban szoktak beszélni bizonyos csodákról, mintha azok a hitnek csudái volnának, de ezek a beszédek rendesen olyanoktól származnak, kiknek részrehajlatlanságok nagyon kétes, — könnyen hívő emberektől, a kik rendesen azt látják, a mit látni óhajtának. Ismernek több olyan hű embereket, a kik szándékosan nem akarnak másokat megesalni, de mindazáltal némely dolgokban rendkívüli megbízhatatlanok, mivel lelkesültségüknél fogva folyton megesalattatnak. Minden csoda-házaló

(esodás eszményeket árusító) vevőt reményelhetne ő bennök találni, mivel nagy izlésök van a csodára méltó események iránt. Az ilyen emberek bizonyágtételüknek nincsen semmi értéke a tizenegy tanítvánnyal összehasonlítva, kik látszólag épen olleutétei voltak a könnyen hívó és felizgató embereknek. Az apostolok a legkomolyabban megvizsgálták a tényeket és az igazságnak csak komoly meggyőződés után adtak helyet. Nem akarom a tanítványok hitlenségét menteni, de azt állítom, hogy bizonyágtételeikre annyival is inkább nagy súlyt fektethetünk, mivel az komoly megpróbáltatásnak az eredménye volt. Ezen apostoloknak kellett loginkább a feltámadás bizonyágainak lenni és ez a mi biztonságunkat kétszeresen bizonyossá, azaz szilárdná teszi, ha látjuk, hogy milyen meggondolt lépésekkel közelednek az ő következtetésükhöz.

Ennyire már a beszédből fülök hallása folytán bizonyágot nyertek, a mi nem valami gyöngye és inogó bizonyág, de most a szemmel látott bizonyágot is meg kellett nyerniök, a mennyiben a Megváltó mondja nekik: „Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, mert én vagyok...” És mikor ezeket mondotta volna, megmutatá nekik kezeit és lábait”. János mondja, hogy az ő „oldalát” is, a mit ő különösen megfigyelt, mivel látta midőn oldalát dárdával megöklelték és abból azonnal víz és vér folyt. Látniok kellett a szent testet, mely a halált szenvedte és azonosítaniok. A szegek helyei láthatók voltak, épen úgy a kezein, melyek előttök kitérve voltak, mint a lábain, melyeket leereszkedő Urok vizsgáló tekintetüknek szíven átengedett. Oldalában ott volt a dárda szúrásnak a helye és ezt az Ur Jézus egész kegyteljesen felmutatta nékiek, mint később Tamásnak még teljesebben, amidőn mondotta: „Hozd ide a te kezedet és boesásd az én oldalamba”. Ezek voltak az Ur Jézusnak ismertető jelei, mely által az ő azonossága hitelessé tétetett. Azonkívül még az ő egész alakja előttük volt a tanítványoknak, az ő egész emberi termete, melyről ötet megismerhették. Testének megdicsőülése, mely bizonyos értelemben határozottan meg volt, mindazáltal el volt takarva, hogy az előbbivel való hasonlatosságot megtartotta: észre vehették ugyan a tanítványok, hogy az Ur a fájdmáknak, gyengeségeknek és a mi halandóságunknak többé nincsen alája vettelve, máskülömben sebei nem gyógyultak volna meg olyan hamar; de mindazáltal maradtak meg bizonyos ismertető jelek,

melyekről megismerték határozottan, hogy ő Jézus és nem más valaki. „Kit a mi szemünkkel láttunk, kire néztünk és kit a mi kezeink tapasztaltak az életnek beszédéről”. (János I. 1. r. 1. v.) Ez egy hosszabb megtekintésre mutat és egy olyanra szólította fel az Ur a tanítványokat.

Továbbá, hogy egész bizonyosak legyenek, felszólította az Ur őket, hogy a megilletés vagy érintés bizonyágát is szerezzék meg magoknak. „Felszólította őket egy alapos megvizsgálásra, a melytől azt hiszem, közülök sokan visszarettentek; mondotta: „Tapogassátok meg engemet és lássátok; mert a léleknek nincsen husa és csontja, a mint látjátok, hogy nekem vagyok”. A Megváltónak meg volt arra nézve az alapos oka, hogy így szólott: „A léleknek nincsen husa és csontja, a mint látjátok, hogy nekem vagyok”. A Megváltó nem csak egy látszólagos testet vett fel; az ő testében épen úgy megvolt a hus és csont, mint annak előtte. Ő nemcsak az alakot vette fel, miképen azt az Angyalok teszik, midőn az embereknek megjelennek. Nem, az ő teste valószínű volt, melyet meglehetett fogni. „Tapogassátok meg engemet, mert én vagyok”.

Ezzel az Ur az Apostoloknak nemcsak azonosságát, hanem az ő tényeges testi létét is bebizonyította: akarta, hogy lássák és meggyőződjenek róla, miszerint ő ember, kinek husa és csontja van, nem pedig légszerű és lényegtelen szellem.

En hiszem a halottaknak feltámadását. De ugyanazon testnek feltámadását várom, a mely eltemetett. Igaz, hogy miként a mag virággá fejlődik, úgy az eltemetett test is csak a csíra, melyből a lelki test fejlődni fog; mind azáltal az nem egy második test fog lenni, hanem a mi az azonosságot illeti, ugyanazon test. Nem akarok hereba vagy vitába boesátkozni a test parányaira nézve és tagadni sem akarom, hogy testünknek részei a növényéhez hasonló átváltozásoknak lesznek kitéve és egy jótányira sem ragaszkodom a test parányainak azonosságához; de, hogy ha legkisebb részecské sem lesz ezen anyagból, mindazáltal az azonosság megmaradhat és meg is kell maradnia, hogy ha bibliám szavai szerint történik. Az én testem ma is ugyanaz, a melyben ezelőtt 20 évvel voltam, mégis különböznek ma mindegyik részecskéi amattól. A szentek Urok eljövetelekor nem testüktől megfosztatott szellemekké

(Folytatás az 5-ik oldalon.)

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árendedmény.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

— Bécsben (Ausztia fővárosában), a szociálisták egyik lapja a „Genossen” felhívta olvasóit, hogy egy vasárnapot áldozzanak a lap javára; midőn házról-házra járva a lap részére előfizetőket szerezzenek. A felhívást tett követte, melynek eredménye egyetlen napon 6000 új előfizető gyűjtése volt. Az irodalom a legujabb nagyhatalom, mely uralja a világot. Mára eredményes munkát nem lehet kifejtetni, papír, és nyomdafesték fogyasztás nélkül. Az evangéliumi igazságok terjesztése sem nélkülözheti az irodalmat. Vannak még mindig olyanok, kik a vasutat „ördög szekere”-nek nevezik, s egy félvilágért sem ülnének rá, gyalogszerrel, tarisznyával hátukon bandukolnak, vagy ökrök által vont szekeren döcögnek. Harcm az ilyeneket sajnálattal mosolyogja le a fűtött vonat ablakából kinéző utas. Ép így vannak maradi felfogásuk az irodalommal szemben is, de a tudatlanság sötét korszakának ezen visszamaradt képviselői kénytelenek visszavonulni lassankint az ő odúikba, mint a denevér a hajnali világosság gyötéljes feltámadásakor, s az irodalom fontosságát mindig jobban kezdik felismerni.

Vajha olvasóink mindegyike azzal a buzgalommal lépne lapunk terjesztése terére, mint azt a bécsi szociálisták tették lapjuk érdekében!

— Lapunk van, melyet saját izlésünk szerint szerkeszthetünk meg, s ha esetleg egyik

szerkesztő nem képes megfelelni, állítunk mást a laphoz, haun nincs vasárnapi iskolánk részére egy vezérfonal pedig iskolánk több van, mint organizált gyülekezetiünk, s ha hivatalos lapra szükségünk van, úgy szükségünk volna egy vasárnapi leckéket tartalmazó kis lapra is. Nem lehetne valamilyen gyökeres változással még ezt is megvalósítanunk? Képzett emberünk van elég, csak az anyagi kérdést kell úgy megoldani, hogy a nyomtatott kiadványok folytonos drágulásával egyiknek is, másoknak is a léte biztosítva lenne. Gondolkozzunk!

FONTOS!

Jegyzőkönyvünk 7. old. 2-ik bekezdésében ezt olvassuk: A jelenlegi missio föld három kerületre osztatik, ugymint: Atlanti, központi és északnyugati elnevezésekkel. A kiküldött bizottság a következő javaslatot tette: Az atlanti kerülethez soroztatnak: Berwick, Pa., Bridgeport, Conn., Harrisburg, Pa., New York, N. Y., Passaic, N. J., Philadelphia, Pa., Trenton, N. J., Scranton, Pa.

A központi kerülethez soroztatnak: Buffalo, N. Y., Cleveland, O., New Castle, Pa., Homestead, Pa. és vidéke, Detroit, Mich., Cincinnati, O. és Dayton, O. (Mivel a wardi gyűl. a clevelandi gyülekezetnek állomása, szintén a központi kerülethez tartozik.)

Az északnyugati kerülethez tartozik: West Pullman s a hozzá közel eső gyülekezetek.

Ezen közlésnek az a célja, hogy a kerületek munkásai levelezés útján érintkezésbe lépjenek, s a kerületek végleges felosztásához a munkálatokat előkészítsék. Jövő konferenciánkon a kerületek a kebelükből választandó bizottsági tagokat előterjesztik.

Mivel a jövő konferenciánkon határozzuk meg a bizottságok számát, s ott jelöljük ki a tagokat, ez okból igen fontos, hogy lehetőleg sürri levelezéssel úgy készüljünk el, hogy a költséges személyes érintkezéseket elkerülve a konferencia idejét mégis hasznosan tudjuk kihasználni.

Felkérem a szövetkezetiünkhöz tartozó összes munkásokat, hogy még e hó folyamán legkésőbb 16-ig értesítsenek arról, hogy milyen bizottságokat ajánlanak, a melyek hatáskörébe lenne letéve 3 éven keresztül szövetkezeti ügye. A beérkezett ajánlatokat a május havi lapunkba közzé tesszük.

Orosz.

KRISZTUS FELTÁMADÁSÁNAK BIZONYOSSÁGA.

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

lesznek, de nem is hirtelen teremtetett más testet nyerne, hanem az ő egész emberiségük ismét helyre állítatik és végnélküli üdvösséget élvez. Jól mondotta az öreg pátriárka: „Ebben a testben meglátom az Istent”. (Job k. 19. r. 25. v.)

A testnek, mely eltemetteik, ismét fel kell támadni. Igaz, hogy elvetették természeti test, és egy lelki test fog feltámadni, de az egy valószínű test fog lenni és ugyanaz, a mely eltemetett, fog feltámadni. Igaz, hogy erőtlenségben vették el, feltámad pedig hatalommal, de ugyanazon test fog feltámadni. Igaz, hogy elvetették erőtelen test, feltámasztatik hatalmas; elvetették rothadandó test, feltámasztatik rothadatlan, de mindenesetre ugyanazon test, habár dicsően átváltozott is.

És hogy még jobban is megerősítse tanítványainak hitüket és bebizonyíthassa előttük, hogy Uroknak valószínű teste van, nem pedig csak annak valami üres formája, ismét egy másik bizonyítékot adott nekik azzal, hogy egészséges értelműkre hivatkozott. Mondá: „Vagyon-e valami ennetek való?” Ők pedig adának neki egy darab sült halat és valami lépes mézet, melyeket elvön és előttük evék”. Ez egy rendkívüli bizonyíték volt az ő kétségtelen feltámadásának. Tényleg valóban ott állott közöttük azon férfiu, ki a keresztfán meghalt és eltemetett.

Tartsuk szem előtt ezt és örvendezzünk. Urunk ezen feltámadása teljesen bizonyos dolog, mert ha ezt félre tesszük, úgy az evangéliumot egészen és teljesen elvetettük. — „Hogyha ő fel nem támadott a halálból, hiába való a ti hitetek is; még a ti bűneitekben vagytok”. (1. Korin. 15. 14. 17. v.) A megigazulás nyeri megpecsételtetését, hogy ő a haláltól megszabadult és egy dicső életre feltámadott. Ezek Istentől adatott jelek, a nagy helyettesítő munka elfogadására nézve és mind azoknak megigazulására, kikért a megbékéltetést elvégezte.

Némelyek zugolódnak a felett, hogy a rózsának tövise van; pedig inkább hálásnak kellene lenniük azért, hogy a töviseknek rózsáik van.

AZ IMA HATALMA.

Angliának egyik legjelesebb prédikátorát, Harris Readert, meglátogatta egy uri nő, s meghívta őt ebédre. „Asszonyom — felelte a prédikátor — ön tudja, hogy igen elfoglalt ember vagyok, s fölösleges dolgokra nem igen áldozhatok időt.” „De a férjem igen nagy hitetlen, s nem engedi, hogy bibliát olvassak, vagy imádkozzak a házunknál. Ön nem fog barátságos fogadtatásra találni, de én szeretném, ha férjem megmentetne”. „Jól van, el fogok menni”, válaszolá a prédikátor. Ebéd után, a mint előre megállapodtak, a nő vissza vonult, s a lordot magára hagyták a prédikátorral. A ház ura merően reá nézett a prédikátorra, s kemény hangon mondá: „Mi az ördög hozta önt ide?” „Uram, felelé a prédikátor, ön tévedett a személyt illetőleg, engem nem az ördög hozott ide, hanem az én Uram, a Jézus Krisztus”. „Jól van hát”, mondá a gazda, „mi az ördögnek hozta önt ide Jézus Krisztus?” „Azt hiszem, hogy azért kelett ide jönnöm, hogy imádkozzam önért”. „Tegye hát, volt a válasz, míg én összetörök és elfogyasztok néhány diót”. Harris térdeire ereszkedett, s buzgón imádkozott, mialatt a lord a diót tördelte és ette, s midőn felemelkedett térdeiről, a gazda mondá: „Soha nem hallottam embert még így imádkozni, nem tenné meg ezt még egyszer?” „Egy feltétel mellett lord”. „És mi volna az?” „Ha ön is leborul velem”, mondá Harris. „Megteszem”, mondá a lord, s még azon este megtért.

Angolból: O.

NAGY SZERENCSÉTLENSÉG NEW YORKBAN.

E nagy világváros egy olyan szerencsétlenséggel lepte meg a világot, mely egy pillanatra az egész újságot olvasó emberiség érdeklődését lekötötte. Egy felhőkarcolóban dolgozott sok fiatal leány, s midőn azon gondolatokkal foglalkoztak, hogy a fizetésüket nonsokára kezükhez kapják, egyszerre végig száguldott a terméken ezen rémes kiáltás: „Tűz van!” Majdnem 150-en veszítették életüket. Némelyik a felismerhetetlenségig égett össze. Kiket a lángokban nyargaló halál nem érhetett utól, azok az utca kövezetén lelték halálukat, hova a kintző tűzhalál elől menekültek.

Tudjuk, hogy az ember milyen jól elosztja előre azt a pénzt, amit nonsokára kézhez számít venni. E szerencsétlenek közül is némely

talán szép divatos ruhára, vagy új nyári kalapra gondolt, másoknak beteg édes anyja, szűkölködő testvérei voltak elméjében, s örömmel gondolt azon pillanatra, midőn jól meg-szolgált keresetét szerettei javára fordíthatja. Hanem közbejött egy tüzszikra, s ez nagy változást hozott, sok tervet keresztül húzott. Az örömet sikoltás, halálfélelem és rettenetes kín váltotta fel. Az eset olyan megdöbbentő, hogy csak a legnagyobb részvételtől eltelve gondolhatunk oly sok viruló ifjú élet megsemmisülésére.

Midőn ezen rettenetes hírt olvassuk, önkénytelenül is eszünkbe jut Péter apostolnak azon mondása: „Eljő pedig mint a lopó éjszaka, az Urnak ama napja, melyen az egek nagy csikorgással elmúlnak, az éltető állatok pedig lévség miatt megolvadnak, e föld is és a rajta való alkotványok megégnék!” Az utolsó nagy katasztrófa is olyan váratlanul zúdul az emberekre, mint amilyen váratlanul lepte meg ezen szrenesétleneket. Azért embertársam igyekezz időben bizonyossá lenni üdvödelről. Szíved, elméd ne csüngjön a földieken, hanem keresd a mennyieket, melyek marandók. Ha ezeket bírod, úgy a halál bármikor és bármily alakban érjen is el, semmi veszteni való nem lesz, hanem inkább nyereséged lesz, mivel a földi élet hiábavalóságából a mennyieket bírására vitetsz. Fogadd Jézust a szívedbe, s akkor azt fogod mondani: „Kiváncsom kiköltözni e testből és az Urhoz menni lakni, mert ez mindeneknél jobb!”

FELHÍVÁS A STATISZTIKÁNK ÉRDEKÉBEN.

Szövetkezetünkhöz tartozó gyülekezetek, misio állomások, vagy magányosan álló testvérek kéretnek, hogy értesítsék a konferencia jegyzőjét a létszámra nézve, hogy a jövő konferencián jelentést teheszen a tagok számáról.

A gyülekezetek munkásai írják meg, hány tagból áll gyülekezetük, a mult konferencia óta hányat kereszteltek és hányat vettek fel bizonyítvány útján. A missio gyülekezetek írják meg, hogy milyen nyelvű gyülekezetekhez tartoznak.

A magányosan álló testvéreink írják meg, hogy tartoznak-e valamilyen gyülekezet-hez?

Az adatok küldendők az alábbi címre:

REV. M. FABIÁN,

13 Scherman Str., Passaic, N. J.

Missió közlemények

KÉSZ-LJUNK A KONFERENCIÁRA.

A kik a mult évben résztvettek a harmadik Magyar Baptista Konferencián Serantonban és az előbbi kettőn, azok nem gondolom, hogy otthon fognak maradni a negyedik Magyar Baptista Konferenciánkról, amely Philadelphiában fog megtartatni.

Penn William eltalálta, amidőn Philadelphia nevet adott e városnak, mely azt jelenti: „Testvériség, szeretet”. De növekedik is benne a testvéri szeretet. A mi városunkban 45 ezer baptista és 100 baptista gyülekezet van.

Ezt a várost különösen megáldotta az Ur ebben az évben. Négyféle baptista konferencia fog benne tartatni június havában. Az északi éves konferencia június 13-tól 18-ig és 19-től 25-ig a világ baptista egyesülés, szintén a szlávok is ebben a hónapban tartanak konferenciát.

De a mi a legfontosabb mi reánk, a magyar baptistákra nézve, hogy a miénk is ebben a hónapban fog megtartatni és pedig a két nagy kongresszus közé fog esni, vagyis június 16. és 17-én lesz megtartva. Ez esik péntek és szombatra és szerencsénkre vasárnap is együtt fogunk örvendeni.

A mult évben a serantoni konferencián elhatároztuk, hogy a mi konferenciánk 1911. évben Philadelphiában legyen megtartva, még pedig azért, mert a világ baptista szövetség is ott fog lenni. Azt is elhatározta a konferencia, hogy két nappal a világ szövetség előtt legyen megtartva. A testvéreink közül némelyik azt gondolta, hogy már az északi kongresszus előtt legyen megtartva. De akkor már 11. és 12-én kellett volna megtartani és attól az időtől 19-ig nem maradhattak volna többen a munkások közül itt egész 25-ig. A másik ok pedig az, hogy minékünk is jönnek Magyarországról testvéreink és szeretnénk őket is, ha köztünk lehetnének.

Mink úgy vettük tudomásul, hogy az európai küldöttek június 18-án érkeznek egyenesen Philadelphiába a Mariner hajóval és gondoltuk, hogy a mi konferenciánkat a világ-szövetség után fogjuk megtartani. De féltünk, másrészt, hogy a népünknek elfogy a türelme és el fogjuk szalajtani az áldást. Az áldás pe-

dig a fő és nem a konferencia és ezért ahhoz alkalmaztuk magunkat, hogy azt mindnyájan élvezhessük.

Mi felkérjük a kedves magyarországi testvéreinket, hogy ha birnak vagy jöjjenek előbb, más hajóval, vagy pedig siettessék a hajóskapitányt, hogy pár nappal előbb érkezzenek be.

Kedves testvérek imádkozzunk addig is, hogy az Ur tegyen minket áldásossá. Felkérem a kedves előljárótestvéreket, hogy jelentsek ki az ima-óránkon, hogy legyen a mi konferenciánknak ügye többször befoglalva. — Mink mindnyájan tapasztaltuk már a mióta Krisztusé vagyunk, hogy az ima a fő a mi keresztyény életünkben.

Az Ur megáldott minket, magyar baptistákat az utolsó pár évben a reménységünkön felül és ha az Urban hűek maradunk, még na, sodát művelhet az Ur általunk.

Minden előljáró testvér fel van kérve, hogy legkésőbb május havának első hetében küldje be a létszámot, hányan fognak jönni, hogy mink intézkedhessünk előre a lakások miatt. Mivel ép abban az időben ezrivel lesznek a baptisták Philadelphiában, azért kell nekünk elfoglalni a helyekét, a mennyire szükségünk lesz, és ha esetleg marad, akkor át fogjuk adni más nemzetiségű baptista testvéreinknek, akik jönni fognak. És hogy előre elég enni valót tudjunk készíteni, nehogy 12 órakor keljen még egy bögrács kolompért feltenni, úgy hogy ebéd után legyen megfőve.

Csekély vendégfogadó testvéretek

N. Dulty.

EGY ÉLETJEL NEW CASTLEBÓL.

Kedves testvérek! Az 1911. év részünkre jól kezdett. Már az első napján szabad volt egy testvérnénkkel a hullámsirba szállni. És vasárnap, március 12-én már negyedszer alámerítésünk volt, közülök egy házaspár. Különösen örvendtünk március 11-én, amikor gyülekezetünk az egy évi fennállását és a női egyeletünk 3 évi fennállását ünnepelte. Ez alkalommal igen éreztük az Urnak közellétét.

Továbbá megörvendeztettek bennünket Groza t. Homesteadról és Dulitch t. Philadelphiából azzal, hogy velünk időztek. Az ünnepélyünkre este 7.30-kor kezdtünk gyülekezni. Dulitch t. szólott mint először a gyülekezethez, Grossat t. pedig a női együlethez fordult az ő beszédével. Mind a két predikációt

a helybeli prédikátor német nyelvre fordította.

Fölváltva azután hallottunk majd magyar, majd német nyelven beszédeket, szavakat, közbe énekek és imák hangzottak el. A szeretet vendégségnek ideje alatt hasznos és szép társalgással foglalkoztunk, úgy hogy 2 óra éjjel után volt, mikor haza érkeztünk. 12-én vasárnap reggel Dulitch t. magyar és Grossa t. német nyelven szólták az igét, ennek utána Homesteadra igyekeztek a mi vendégeink. Gyülekezetünk pedig szép számú látogatóival 2.30-kor d. u. az első angol gyülekezet templomában az alámerítéshez összegyűltek.

Az alámerítést megelőző istentisztelet szintén német és magyar nyelven tartott. Este 7.30-kor az Urnak asztalához készültünk, amit a három utoljára alámerítették a gyülekezetbe bevezetésük előzőtt meg.

Ez ünnepélynek lefolyása alatt igen éreztük, hogy szükséges nekünk egy imaház építeni, mert igen alkalmatlan és szűk a mi mostani, egy közönséges házból álló termünk. Egy építő vállalattal már tanácskoztunk, hanem egy félig-meddig megfelelő imaház legalább 6000 dollárba fog kerülni; ez pedig egy súlyos teher a mi kis gyülekezetünkre. De vannak testvéreink, kikről erősen hisszük, hogy nem fognak e nehéz teher hordásnál magunkra hagyni és pedig reméljük, hogy honfitársaink között is vannak ilyenek; mindenestre aki rögtön segít, kétszeresen segít. Előre is kifejezzük háláérzetünket minden csekély adományért.

A ti testvéretek az Urban

Leber János.

ÖRÖMHÍR SCRANTONBAN.

A mindenható Isten az ő nagy kegyelmét megmutatta nekünk március hó 26-án. Nagyön szívet és lelket emelő ünnepélyt ültetünk a sok vihar után.

Már a délelőtti órákban szép számmal voltunk jelen, mely alkalommal a vágyakozó lelkek vizsgálása történt, kik kívánták követni Mesterük példáját.

Az ünnepély kezdetét vette délután 3 órakor, mely időben zsufolásig megtelt imaházunk. Az ünnepély kezdetét vette a K. Zs. 249. sz. énekkel, ének után Csató Mátyás imádkozott, ima után Rev. L. L. Zboray által fel lett olvasva Pál Rómában írt 6. rész és a 3 és 4.

vers szolgált alapigéül, melyekkel a szentírásnak több versei össze lettek hasonlítva, melyeket ha valaki megfigyelt, világos lett előtte, hogy a 13-ik századig, mint alámerítésként végző lőtt a keresztele és felmutatta a fentemlített testvér, hogy a szentírásban nincsen tévedés, hanem csak az emberek tévednek, mivel a szentírás Isten szava és az ő szava megmarad örökké.

Továbbá Stenkovits missionárius lengyel nyelven szólott a szentírásból, mely 20 percig tartott.

Végül Csató Mátyás szólott Pál Efézusi 4. rész 5. verséből. Egy az Ur és annak hatalma, egy a hit, egy a keresztség, mely igéket a közönség nagy figyelemmel hallgattott végig.

Ezek után előlépett a 4 fehér ruhás, kik az ő hitök vallomására alá lettek merítve, a keresztek 2 férfi és 2 nő volt.

Az Ur nevelje az ő plántáit a kertjébe, hogy minél több gyümölcsöt hozhassanak az Urnak.

Tóth András.

IMAHÁZ MEGNYITÁS BRIDGEPORTON.

Zboray t. megint imaház megnyitásra hív meg bennünket. Április hó közepén a bridgeportiak csinos imaháza rendeltetésének lesz átadva, s ezen ünnepélyes alkalomra mindannyiunkat szeretettel meghívunk.

Iha az Ur még sokáig kedvez Zborai t. életének, (amit szívből kívánunk) reá fog ezen névre szolgálni: Zboray az imaház építő. Ritka munkásnak van alkalma olyan sok hajlékot építeni az evangéliomnak, mint azt Zboray t.-nél látjuk. A bridgeporti épület a telekkel együtt mintegy 9000 dollár értéket képvisel.

FELHÍVÁS, A SZÖV. PÉNZTÁR ÉRDEKÉBEN.

Szöv. alapszabályunk 3. a) pontja szerint minden tag szeretetbeli kötelességének tartja, a szöv. pénztárhoz való hozzájárulását. Ebből kifolyólag értesítjük testvéreinket, hogy szavazati jogot csak olyan gyülekezet, vagy egyes tag gyakorolhat, ki ezen szeretetbeli kötelességének eleget tesz. A tagsági díj 25 cent egész évre. A pénztárnok (alólirott) várja, hogy minden szövetségi tag mikor teljesíti a kötelességét?

OROSZ.

ALÁMERÍTÉSEK.

Cincinnatiából értesítést vettünk, hogy román elstvéreink 4 egyént keresztek.

Ugyaneseak Homesteadról tudatnak minket, hogy 10 lélek követte Urunk példáját a hullám sirba. Bővebb értesítést talán a jövő számban közölhetünk.

ÖRVENDETES HIR NEW YORKBÓL.

A new yorki magyar missio szépen halad Gazsi t. vezetése mellett. Ő ugyanis az iskolából minden vasárnapra ellátogat New Yorkba s a tagokat nemcsak összetartásra hozta, hanem az egész munkát virágzásnak indította.

NYUGTAZÁSOK.

New Castle, Pa.	.....	\$7. —
West Pullman	.....	
Bridgeport	.....	
Perth Amboy	.....	0

VASÁRNAPI LECKÉK.

Április 9. Eilzeus mennyel oltalmazól. II. Kir. 6. 8—23. Ar. m. „Mert az ő angyalainak parancsolt te felőled, hogy őrizzenek tégedet minden utaldban”. Zsolt. 91. 11.
 Április 16. Husvét reggelén. János ev. 20. 1—18. Ar. m. „Feltámadott az Ur bizsonnyal”. Luk. 24. 34.
 Április 23. A templom kijavítása. Jónás király Által II. Kir. 12. 1—17. Ar. m. „És örvendeze a sokaság, hogy szabad akaratjokból adnának”. I. Kron. 29. 9.
 Április 30. Isten Irgalma a pogányokhoz. Jónás 3. 1—4, 11—16. Ar. m. „Azért elmenvén tanítsatok minden népeket”. Máté 28. 19.

„Temetés West Pullmanban” — helyszüke miatt jövő számban.

ÁLLANDÓ CIMEK.

MUNKÁSOK CIME:

Rev. Stephen Gróza 149. 4th Ave., Homestead.
 Mr. Geo Gogolyák, Dakota Str. Dayton, O.
 Rev. C. Billa 195 Division Str. Trenton, N. J.
 Mr. Charles Steinmetz, Box 56. Ward, W. Va.
 Rev. J. Pálmai, 244 Amherst Str., Buffalo, N. Y.
 Rev. Chr. Igrisan, 1027 Findlay Str., Cincinnati, O.
 Rev. L. Zboray 800 Whomring Ave. W. Pittston, Pa.
 Rev. John Leber New Castle, Pa.
 Rev. N. Dullity Philadelphia, Pa. 938 N. Fifth Str.
 Rev. M. Végh 402 Whittemore Str. E. Toledo, O.
 Mr. Louis Tóth 156 Jackson St. Phoenixville, Pa.
 Rev. F. Balogh 725—119th Str. W. Pullman, Ill.
 Rev. P. F. Schilling 1013 N. 19th Str.
 Mr. L. Stumpf, 140—3rd Str., McKeesport, Pa.
 Mr. Mathias Csató, 678 Clearview Str., Scranton, Pa.
 Rev. M. Fábán, Sherman Str., Passaic, N. J.
 Mr. Poth Sándor, P. O. Box 463 Berwick, Pa.
 Mr. Louis Kiss, 5. Carpatian Court, Bridgeport, Conn.

Editor: STEPHEN OROSZ.
 Felelős szerkesztő: OROSZ ISTVAN.
 7114 Grand Ave.

Készüljünk a konferenciára!